

Ročník 2012 číslo 22

STIŽAL

Přátelé, kamarádi, bratři a sestry,

v oddíle nastala počátkem září změna, která jistě stojí za to, abychom se o ní zmínili. Riki již nadále nebude vůdcem oddílu, tuto funkci slavnostně u ohně na Sofronce předal Pét'ovi. Vše ostatní zůstává stejné. Pocity a myšlenky odcházejícího a nového vůdce najdete v tomto čísle.

Musím říci, že poslední dobou stále více a více porovnávám chování ostatních lidí, se kterými se setkávám, s chováním a jednáním skautů.

A vždy mě napadne – tohle by skaut nikdy neudělal anebo tohle by jistě zvládl lépe! Nejinak tomu bylo, když jsem si vzpomněl na dvanáctiletého kluka, který z hořícího domu vyvedl celou svou rodinu – osmdesátileté prarodiče, malou sestřičku a nemocného otce a zavolal hasiče. Jak přiznal – měl strach, ale udělal by to znovu. Hrdinou se člověk nerodí, ale stává se jím, když je ve správný čas na správném místě a především se správně zachová.

Proč to píšu? Sice nevím, zda tento malý hrdina je skautem, ale jistě se jako skaut zachoval. Víím, že členové našeho oddílu a skauti vůbec by se zachovali stejně – s rozvahou a správně. A to nejen v těchto nebezpečných situacích, ale vždy a všude - i ve zdánlivě banálních okamžicích každodenního života....

Krásné Vánoce a mnoho zdaru!

-Riki-

Předání vedení oddílu (z promluvy u ohně)

Bratři a sestry,

sešli jsme se při významné události, kterou předání oddílu bezesporu je. Pro mě má tento okamžik i symbolický význam, neboť oddíl jsem přebíral z rukou Voldřicha (Jarína) a dnes, po (skoro přesně) 9 letech ho předávám do rukou Voldřicha jiného – Jarínova syna Péti.

Při této příležitosti se nemohu nepustit do (alespoň) malé rekapitulace....Když jsem v roce 2003 oddíl přebíral, bylo mi 26 let. Vedení jsem se ujal s nadšením a s vizemi na jeho zlepšení. Oddíl totiž v úplně dobré kondici nebyl - scházely děti a program (dle mého názoru) upadl v důsledku omezených časových možností předávajícího vedení do určitého stereotypu. Postupem doby mi ale ubývalo sil a času. Po celou dobu jsem si ale vytipovával, kdo by mohl pomyslně žezlo vůdce oddílu převzít.

Hodnotím-li svoji činnost zpětně, chyb, které si dnes nadšení a čistota ve slovech, dokázaly tyto nedokonalosti dělat, vždy u mě bylo na i na úkor mých ostatních osobního života.

vím, že jsem udělal mnoho uvědomuji, snad ale mé myšlení a skutcích zastínit. I když jsem chyby 1. místě blaho oddílu, a to zájmů a dokonce i mého

Po celou dobu jsem se snažil zapojit vás, nejstarší, do činnosti oddílu tak, abyste se vše podstatné při vedení oddílu naučili ještě v době, kdy jste měli dostatek času. Ví, že neplacená funkce vůdce není v dnešní, na penězích a ziscích založené společnosti, lehká....Vůdce oddílu ale ve skautské společnosti (oddíle) vyrostl a ví, že s pomocí ostatních a díky skautské myšlence na zlepšení světa práci pro mládež a děti vše zvládne i bez jakékoliv finanční berličky.

Myslím, že je nanejvýš správné předat oddíl někomu mladšímu, neopotřebovanému, někomu s novými vizemi a přístupem. Oddílu to jistě prospěje.

Nový vůdce 27. oddílu Jižní kříž – přeji ti především neutuchající nadšení, skvělé nápady a hlavně – veselou mysl.

-Riki-

Sloupek nového vůdce

Sluší se začít takto: Sestry a Bratři, dovolte mi, abych vám poděkoval za důvěru, kterou jste ve mě vložili tím, že jste mne vybrali jako nového vůdce našeho slavného sedmadvacátého oddílu Jižní kříž. Ale pojďme se na to podívat trochu střízlivěji.

Stal jsem se vůdcem oddílu po Rikim, který vedl oddíl řadu let a který ho přebíral po těch, kteří oddíl na začátku devadesátých let znovuobnovovali. Oni tenkrát začínali jen s nadšením a s ideály, neměli klubovnu, vlastně ani členy, střediska se začínala teprve rozjíždět, nabídka akcí, kterou známe z dneška a která chodí emailem skoro každý týden, nebyla prakticky žádná. Přesto dokázali vybudovat plnohodnotný a funkční skautský oddíl. Jenže i takový oddíl se musí potýkat s řadou nesnází a také nás nesnáze postihly, jeden rok jsme dokonce oficiálně neexistovali a registrovali se „jen“ jako družina Severky. Nakonec se ale vše podařilo zachránit a oddíl se znovu rozjel, a zanedlouho nato ho převzal Riki.

Podle mého názoru Riki jako vůdce obstál, i když to neměl vždycky jednoduché. Oddíl fungoval, uspořádali jsme celou řadu táborů a akcí, probíhaly každotýdenní schůzky. Možná si to neuvědomujeme, ale dokázal zbudovat tým vedení, který si mezi sebe šikovně rozdělil činnosti, vzpomeňme, kdo je zdravotník, hospodář, zásobovač, hlavní programátor. Ale všechno jednou končí, času s rozrůstající se rodinou ubývá a tak bylo logickým krokem předat vedení oddílu někomu dalšímu.

Ten někdo jsem byl já. Možná vás zklamal, ale neberu svoje ustanovení vůdcem jako něco, po čem bych toužil, ale jako povinnost k oddílu. Mám to štěstí, že celý tým, o kterém jsem se již zmínil, se rozrostl o další členy a že funguje i nadále. Já bych vlastně mohl jen sedět ve svém vůdcovském křesle a usmívat se nad tím, jak to všechno i bez mého zasahování skvěle klapne.

Ale nesmíme usnout na vavřínech. Myslím, že nás nečekají žádné zásadní překotné změny něčeho nového, ale určitě potýkat s mnoha banálními, nebo vážnými. Moje úloha je tedy Pomáhat, podporovat, hlavně vše zastřešovat. zklamal některé, kteří s nějakou revoluční vizí a bude jinak. Těmto lidem Ale dejte mi čas, ještě roli nezvykl a třeba to úplně jinak, než jsem si v prvních týdnech vůdcování předpověděl.

-Pěťa-

nebo budování se budeme problémy, ať již

víceméně daná. řešit problémy a Možná jsem čekali, že přijdu že všechno teď se omlouvám. jsem si na novou nakonec bude

Rubrika- představujeme!

Tentokrát jsem vybral opět sourozeneckou dvojici, která do oddílu patří již hodně dlouho a jistě ještě hodně dlouho patřit bude. Na opravdové dětství Kačky a Pkyho v oddíle se nedá zapomenout. Pamatuji si, jak Kačka šla na výpravu a byla tak malá, že to vypadalo, jako by šel baťoh sám, jak na táboře soutěžila v běhu okolo stožáru se svým starším bráchou. Vždy nadšená, hodná, pozorná, aktivní. Pky, jak volal na Jarína: „Ještě plyšáčka...“ ☺, když byl malý. Přemýšlivý až hloubavý, hodný, kamarádský – ne takový živel jako Kačka. Ostatně i odpovědi obou odpovídají této charakteristice.....jako bych je viděl.

-Riki-

P.S. Mimochodem – s Kačkou vyšel v 10. čísle (r. 2007) Jižana rozhovor, tak se mrkni, je to zajímavé.

Kolik je ti dneska let?

Kačka: Je mi o 13 víc než když jsem byla na své první schůzce :)

Pky: Je mi 20 let.

Můžeš nám o sobě říct několik vět?

K: Čím začít? Jmenuju se Katka, je mi 19 let a studuji 1. rok na vysoké škole v Praze. Nejraději ze všeho mám sport (a samozřejmě skauting).

Jsem kačerka a hraji závodně Lacrosse.

P: Studuji na ČVUT v Praze informatiku. Rád poslouchám hudbu, cestuji, hraju hry (hlavně stolní), přemýšlím, atd.

Jak vzpomínáš na dětství v oddíle?

K: Jen dobře :) na spoustu dní strávených se super partou lidí, hodně zábavy a skvělé zážitky na celý život.

P: Vzpomínám. Vybavím si spousty zážitků z dětství v oddíle. Mnohdy si vzpomenu i na méně příjemné chvíle, ale rychle se od nich vrátím k nějakým pozitivním vzpomínkám.

Jak jsi se sem vůbec dostal(a)?

K: Když šel brácha (Pky) do první třídy, tak začal chodit do oddílu. Na začátku léta (jak už to bývá) odjel na letní tábor. Na návštěvní den jsme se za ním jeli podívat a moc se mi tam líbilo, tak jsem přemlouvala rodiče a Bedláka, abych tam mohla zůstat. Shodou okolností Verče Hosnedlové odjela spolubydlící ze stanu a byla by tam sama, tak se mi

povedlo rodiče a Bedláka přesvědčit. A od září jsem pak nastoupila oficiálně do oddílu.

P: Táta chodil do třídy s Bedlákem, takže hned v první třídě mě vzal na schůzku a tím bylo dílo dokonáno.

Co se podle tebe od té doby ve skautingu (oddílu) změnilo?

K: Kromě toho, že jsme vyrostli, zestárli, vystřídalo se v oddíle hodně lidí, přestali jsme jezdit na 3týdenní tábory a několikrát se změnilo vedení, se změnilo hodně věcí, ale nadšení těch, kteří zůstali, ne

P: Změnilo se spousta věcí. Těžko si vzpomenout a vyjmenovávat některé z nich. Zkrátka, lidé se mění a vše s nimi. Vše se přizpůsobuje dalším generacím, technologiím, novým zvyklostem. Ale idea zůstává stejná, což je hlavní.

Jaký je rozdíl mezi tím být členem oddílu a oddíl vést nebo se na jeho vedení podílet?

K: Určitě je to více časově náročné, více zodpovědnosti a více starostí, ale stojí to za to.

P: Rozdíl to určitě je. Přeci jen jsme ti, kdo tvoří program, organizují akce, apod. Také máme zodpovědnost, ale i možnost něco udělat jinak, než to bývalo. Přináší to spousta jiných zážitků oproti dětství ale je to pro mě přínosem i zábavou.

Jaké to je mít bratra/sestru (myslím pokrevní(ho), ne skautsk(ého)(ou)) v oddíle?

K: Myslím, že je to fajn, ale dřív bych si to asi nemyslela. Naši se o mě nemuseli tolik bát, protože tam se mnou byl i starší brácha. Já to brala jako opruz, protože jsem se ho nezbavila ani tam :D

P: Já myslím, že v tom není problém, ale teď to vnímám jinak než kdysi. Já si myslím, že je to určitě fajn, protože to je jedna z mála příležitostí, kdy jsme někde spolu po delší časový interval. Přeci jen už oba studujeme pryč z domova a máme své zájmy, tak se moc nevidáme. V tom jsou výpravy super, že se vidíme i celých pár dní.

Jak tě podporovali rodiče v oddílové činnosti?

K: Pomáhali nám balit na výpravy, jezdili pomáhat se stavbou tábora, mamka šila kostýmy na etapovky, ale hlavně finančně... ač se to nezdá, tak je to určitě jedna z hlavních věcí. Všechno něco stojí.

P: Tak, největší díky jim patří za to, že mě na skauta dovedli. Myslím, že se mnou neměli problémy, že by mě nutili někam chodit, na skauta jsem chodil vždycky rád, ale určitě mě podporovali jinými způsoby. Vlastně mě podporují dodnes, hlavně finančně.

Co jiného kromě skautingu tě dnes baví?

K: Jak jsem již zmínila, tak žiju hlavně sportem, Závodně hraji ženský lacrosse a rekreačně mi baví tancování, český lakros, softbal, kačerování, tenis a fotbal. Hodně ráda trávím svůj čas s kamarády, a hraji na housle.

P: Zajímám se hlavně o počítače. Ale krom toho určitě dost o věcech přemýšlím a rád se vždy dozvím něco nového, co se týká technologií a principů fungování nějakých technických vynálezů. Rád poslouchám hudbu. Krom skautingu ještě rád cestuji. Prostě využiji toho, co se naskytne s přáteli či rodinou.

Má v dnešní době skauting ve společnosti své místo?

K: Ano, má.

P: Určitě ano.

Co ti skauting (oddíl) dal?

K: Spoustu skvělých přátel, lásku k přírodě, umím lecos vyrobit/uvařit, nové znalosti (mohla jsem psát tajné dopisy při hodině morseovkou a když nám to paní učitelka zabavila, tak z toho nic neměla :D), navštívili jsme spoustu zajímavých míst a spoustu dalšího :)

P: Zkušenosti, znalosti, přátele, spousty vzpomínek, ale i haldu věcí o kterých musím stále dokola přemýšlet.

Jak si představuješ šťastný život?

K: Žít naplno, mít šťastnou rodinu, dělat to co mi baví a věnovat se svým koníčkům.

P: Určitě mít přátele, rodinu, lásku. Dělat věci, co mě baví a dělat je s nadšením. Našlo by se spousty drobností, které by stálo za to zmínit.

Oblíbené přísloví?

K: A můžu dvě ??? :) Co tě nezabije, to tě posílí. Chovej se tak, jak chceš, aby se ostatní chovali k tobě.

P: Zaujalo mě spousty přísloví, ale že bych měl jedno oblíbené, to se říci nedá, každé má něco do sebe.

Představ si, že jsi prezident(ka) zeměkoule. Co bys změnil(a)? Co bys lidem vzkázal(a)?

K: Změnila bych chování lidí k ostatním a k přírodě. Snažila bych se vymazat ze světa zločince a lidi, kteří ubližují ostatním.

P: Kéž by to bylo tak jednoduché něco rozkázat a ono by se stalo. Pokud by to šlo, rozhodně by stálo za to změnit to, jak se k sobě lidé chovají. Vdechnout do života více pochopení, lásky, apod.

Máš nějaký sen, o který by ses s námi chtěla podělit?

K: Dostat se napodruhé na vysokou školu a udržet se na ní (zjišťuji, že to není úplně snadné) a poté mít práci, která mi bude bavit. Druhý sen je porazit Radotín v lacrosse :D ale o tom si můžeme nechat zatím jen zdát.

P: Chtěl bych znát odpovědi na spousty otázek. Málokdy se mi dostane odpovědi na otázky, které pro mě dost znamenají. Zato otázek stále přibývá.

Má život nějaký smysl? Co je smyslem tvého života?

K: Všechno má nějaký smysl :)

P: Vždy se najde nějaký smysl. Není jen jeden, ale vždy tu nějaký je. Co je smyslem mého života? Žít pro život. Žít tak, aby se mohl nový život zrodit a starý aby neupadl v zapomnění. Hlavně aby tu život setrval, pro to je třeba žít.

Na jakou otázku bys rád odpověděla?

K: Odpověděla jsem na všechny, ač na některé s menším nadšením. Dokonce jsem se musela i zamyslet, a to ti musí stačit :D

P: Dá se říct, že bych odpověděl snad na jakoukoliv, ale musel by se někdo dotázat.

Děkuji za rozhovor. –Riki-

Zápisky z tábora 2012

5.7.2012 čtvrtek

6. den

Přes noc krásně svítil měsíc, byl totiž v úplňku. Ale ráno zase prší. Naštěstí jen krátce. Dopoledne je match v přehazované, vítězí žlutí. V kuchyni se zatím přeměnila ve velkovýrobnu domácích ovocných knedlíků plněných meruňkami. A navíc se vaří i česnečka. No prostě paráda! Po obědě břicha plný, úsměvy spokojený. Je polední klid a opětovné brakování kantýny. Myšička je na plochý dráze, Kačka je v kantýně sama. Protože je krásně a teplo, jdem se koupat ke kameni. Mimo jiné je dnes na pořadí 3. etapovka, kdy tanky střílí po zákopech (štíty na louce a osoby s papírky). Vyhrává nejrychlejší projetí dráhy s největším počtem zásahů. Jimi jsou červení. Během odpoledne si

zahrajeme i Průchod armád, kdy četa čítající 20 dětí lehce sesadí pěťici vedení (samozřejmě byli stateční, ale holt to nestačilo). V podvečer dorazí i Riki se svou armádou (rozuměj: Aničkou, Anežkou, Ďiňď'ou a Betynkou). Ďiňď'a na nás hned vytasí svou velkou loupežnickou pistoli, až tím některé z nás „skolí“ na lopatky ☺. Čerw uvedl během dne do chodu vodní kolo, které vyžene vodu z Kosáku do kuchyně 10 litr/ 1min. Dlouho očekávaná sauna přišla večer taktéž na řadu!

A v noci se na nebi rozsypal pytel s hvězdami.

10.7.2012 pondělí

10. den

Dnes byl den naruby. Nevím, jestli splnil očekávání všech, ale musí se uznat, že byl velmi zajímavý. Děti si vyzkoušely, jaké je to být vedoucím. Ačkoliv se to nezdá, bylo to celkem obtížné. Doufáme, že se nechováme tak, jak nám to naši nezbední skautíci ukazovali. O dnešní program se postaral zejména Adí, za který mu patří velký dík. Proběhla: přehazovaná, rozřazení do skupin (pomocí kartiček s ovocem, botami a oblečením), stanoviště (voda, běh, šišky, výdrž, sekera), válka indícií

s pokladem a nakonec nás snad ještě čeká noční hra. „Železnou kuchařku“ od nás dostává Marek za vynikající služby v kuchyni. K obědu byla koprovka, která zabrala asi nejvíce času. K večeru přijela Danča s Míšou. Všichni zatoužili po tetování, zejména na zádech. Tato krásná tetování vytvářela Mája. Souboj o oblíbenějšího

mezi Veverkou a Řasenkou vyhrál s nekonečno nekonečnem bodů oblíbenější Řasenska. Večer se zpívají písničky a všichni jsou v radostné náladě. Myšákovo ranní simulování se mu nevyplatilo a byl trucovat v lese. Přes den se stačily přichytit dvě klíšťata, která se tentokrát nakrmila na Kukličovi a Prkovi. Dnešní vedoucí hodnotí den za zdařilý.

Mája

14.7.2012 sobota

15. den

K ránu krápe, naštěstí s budíčkem se počasí umoudří a vysvitne slunko. Ranní nástup absolvujeme ještě všichni – v hojném počtu. Po snídani rychle zabalit, vystěhovat si věci, vysbírat papírky, začít rozebírat podsadu a díly přenášet za brod. Mezitím už začínají přijíždět rodiče. Někteří nám ještě pomohou s úklidem podsad, či mytím podlážek. Až na pět statečných jedinců – Adí, Brutus, Kecka, Smíšek a Veverka, ostatní už pádí domů udělat hnědavý proužek kolem vany. Kolem poledního, jen co Kuklič zbourá tee-pee, začne pršet. Naštěstí je to jen chvilková přeháňka a my můžeme balit dál. „Šedivku“ rádně sušíme na slunci – odpoledne jsme se na ní krásně vyvalili. Večer, po celodenní dřině, jsou ještě poslední otužilci/odvážlivci smočit své tělo do potoka. Je pekelně ledový. Ale co, alespoň domů nejedem špinavý... ☺. Kluci se činili, v CO skladu jsou už podsady a jiné harampádí. Znaveni uléháme do stanů, pod plachty (neb pod jednu se nevejdeme), korby auta (Peky) a do přívěsu (Karel).

Kontakt:

Pěťa: 606

179 234

Lasička: 721 521 443

Míra: 723 215 000

Danča: 737 690 264

Riki: 777 293 529

e-mail: jizni.kriz@seznam.cz

web: www.jizni-kriz.webnode.cz, www.jiznikriz.rajce.idnes.cz

Kuklič: 723 215 934

Karel: 777 855 975

Hejkal: 721 170 128

Peky: 737 275 017